

ЛИШ ЧЕРЕЗ ТЕРНИ ШЛЯХ ВЕДЕ ДО ЗІР

*(вірш представлено на Всеукраїнський конкурс учнівської творчості,
присвячений Шевченківським дням)*

Лиш через терни шлях веде до зір
Крізь терни шлях наш стелиться
вперед,
Нелегкою завжди була дорога
Страшних, тяжких випробувань черед
Завершить довгождана перемога.

На роздоріжжі двох чужих світів –
Європи й Азії нам довелося жити.
Тут люті напади чужих лихих вітрів
Завжди гнуть в землю пшениці і квіти.

Сармати, скіфи, еліни внесли
У землю цю зерно своєї слави.
Варяги, гуни, половці ішли
Здобуть багатство і чинить розправи.

Слов'яни, хлібороби, трударі
Житло своє і сім'ї боронили.
А їхні гонористі владарі
Князівські почесті і славу все ділили.

Монгольське іго землю полило
Рясною кров'ю, в полум'ї спалило.
Литовське королівство тут було
І польське панство люд простий гнобило.

Козаки-запорожці звідусіль
Від нападів цю землю боронили.
А цар московський сіяв зло і біль,
Царі свободу в крові тут топили.

Віки борні, запеклих довгих чвар.
Чому така складна наша дорога?
Чому, мов сонце із-за темних хмар,
Приходить нам щоразу перемога?

Чому не ллється, мов в ріці вода,
Мов пісня, нам добробут, щастя й доля?

Чому завжди якась лиха біда
На нашому шляху, якась неволя?

Напевно, терни в землю цю вросли,
Побиті кіньми, кров'ю щедро вмиті.
Хто тут народжений, чий батьки жили
По тернах цих приречений ходити.

Тяжкий наш шлях, та треба нам іти.
Ми – українці, жити нам тут треба.
Без нас не буде ця земля цвісти,
Без нас ніхто тут не сягне до неба.

МУРЧИК

Є у мене Мурчик котик
Він руденький і міцний,
Має він гладкий животик,
Він ледачий і товстий.

Мишам котик є загроза,
Але мій руденький кіт
Грізну обирає позу
І їсть кашу на обід.

ЛІТО

Я люблю веселе літо,
Море сонця і тепла.
Небо хмарками повите.
В лузі річечка мала.

Дзюркотить - біжить водиця,
По камінчиках стриба,
Дай же, річечко, напитися,
Просить в річечки верба.

Попливли качки рядочком,
Люблять качечки ряску.
Очерет махнув листочком,
Вітерець приліг в ліску.

МАМИНІ РУКИ

Мамині руки білі, як сніг,
Мамині руки м'якенькі, як вата,
Мамині руки гладенькі, як шовк,
Мамині руки так легко впізнати.

Мамині руки миють підлогу,
Мамині руки у хаті метуть,
Мамині руки смачненьке готують,
Мамині руки білизну перуть.

Ой, як ми любимо мамині руки,

Ніжно до серця ми їх пригорнем.
Квіти ми любій матусі даруєм,
Пісню про мамині руки складемо.

ОСІНЬ

На землі тепла нема,
Осінь вже настала...
Море сонця і любові –
Куди ж все пропапо?

Ходить панна осяйна,
Листочки збирає .
Із червоних й золотих
Віночки сплітає

Ті віночки одягає
Всім, хто ходить в гаї.
В них сховалось сонечко –
От тепла й немає.

ЗИМА

Ось настала вже зима
Квітів й трав уже нема
Лиш низьке і сіре небо
Одягатись тепло треба

Вже річки покрилися льодом
На санки йдемо всім родом
Скрізь лунає дзвінкий сміх
Рожевіють щічки всіх

Сніг летить як біле диво,
Всі біжать під гору живо,
Ледарів у нас нема
Ой хороша ти зима!

КОЛЯДА

«Коляда, коляда,
Баба з печі вигляда»

Нас несуть швиденькі ніжки
По білесенькій доріжці

Ми колядочки співаєм
Людам щастя всім бажаєм
Нам дають усі гостинці
Ось вони в моїй торбинці

Привітаєм бабцю, діда,
Дядька, тітку і сусіда
Побажаєм всім добра!
Ой! Радіє дітвора.
«Коляда, коляда,
Баба з печі вигляда»

КОВЗАНИ

Ідуть срібні ковзани
По льоду гладенькім

Як же весело дзвенять
По катку (льоду) міцненькім

Мчить дружина льодова
З ключками міцними
Розбігаються всі враз
Швидко перед ними

На льоду тримаюсь я
Зовсім ненадійно
Та радіє вся сім'я
Що я - гідна зміна.

*****

Ой які сміливі квіти!
Їх гойда холодний вітер,
Засипає квіти сніг,
Та від них він чує сміх.

Повернулась знов зима,
Та квітки кричать: «Дарма,

Не злякає нас Негода,
Не страшна така погода!

Ми здолаєм все і всіх,
Не страшний холодний сніг!
Пелюстки в нас білі й ніжні,
І зовуть нас всі - підсніжник.»

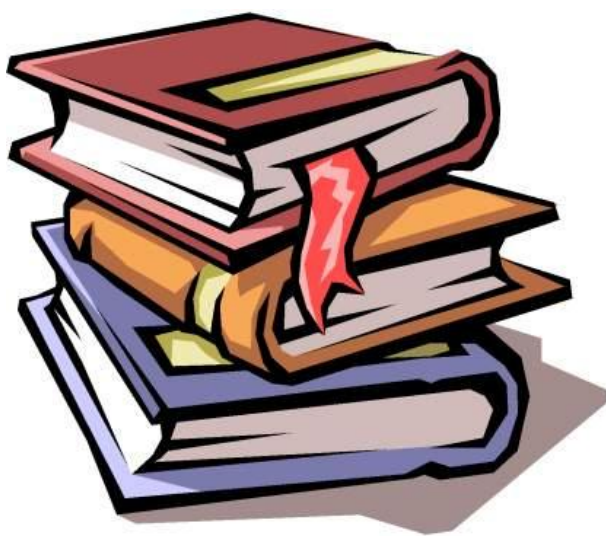
КНИГА

Люблять книгу люди всі
І дорослі і малі,
Книга нам розкаже казку,
Прочитай її будь-ласка!

Тут і рибка золота,
Злий чаклун там проліта
Там Пан Коцький і Сірко,
Ще й Телесик і Васько.

Царівна жаба із стрілою,
Чека на принца під водою,
Яга у ступі там летить,
А лісовик долом біжить.

Цікава дуже книга кожна,
У казках літати можна
Книги знання нам додають,
Книгу читай! Щасливий будь!

ВЕСНА

«Весняний час прийшов до нас!, -
Радіють діти голосно,-
Весна іде, красу несе,
Не буде більше морозно.

Прийшла весна дзвінка, ясна,
Сяйнули коси сонячні.
Птахів дзвінких летить юрба
В зелені лісу поручні.

І сірий ліс умить ожив
Від щебету пташиного.
І рясту килим він стелив
Для тупоту звіриного.

ЯКІ Є ЛЮДИ НА ЗЕМЛІ

На землі є люди різні:
І високі, і низькі
І товстенькі, і худі.
Дуже добрі, дуже злі,
Духом сильні і слабкі.

Кожен з нас у чомусь кращий,
Кожен з нас усіх найкращий,
Кожен гарний, кожен щирий,
Кожен любий, кожен милий.

Тож товаришуймо,
Із злістю не бунтуймо,
Дружба наша сила,
Бо дає нам крила,
Це дає наснаги,
У всьому переваги.

ГРИБОК

Я дам тобі грибочок,
Пусти мене в лісочок.»

Пішла я в ліс гуляти,
Гриби собі зібрати,
І весело мені,
І тепло на душі.
Заглянула під дерево,
А потім і під кущик.
Побачила я зайчика
Малі пухнасті вушка.
В руках він ніс грибочок,
Малий боровичок.
Я зайчика зловила,
А зайчик каже: «Мила,

пустила зайчика в лісок,
взяла собі малий грибок.
поклала у корзинку,
побігла до Маринки.